

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10999/2025
13.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца - противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Лековић, адвокат из ..., против тужених- противтужилаца ББ и ВВ, обојица из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3166/24 од 24.02.2025. године, у седници већа одржаној 13.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца– противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3166/24 од 24.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца–противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3166/24 од 24.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1632/20 од 03.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца–противтуженог којим је тражио да се утврди да тужени-противтужиоци немају право службености пролаза преко непокретности тужиоца и то кп.бр. 1428 и кп.бр. 1419/2 КО ..., а која службеност би пролазила од јавног пута - кп.бр. 1455 КО ... и то почев од тачке А приказане на скици лица места која је саставни део налаза вештака геодетске струке од 02.12.2022. године па до тачке Д која представља пресек снимљене спорне службености са катастарском међом кп.бр. 1419/2 власништво тужиоца-противтуженог и кп.бр. 1419/1 власништво туженог противтужиоца ББ (правац службености, мере и границе одређени и описани изреком), као и захтев да се тужени противтужиоци обавезу да се убудуће уздржавају да непокретности тужиоца-противтуженог кп.бр. 1428 и кп.бр. 1419/2 КО ... користе ради пролаза пешице путничким возилом или другим средствима превоза ради доласка од јавног пута кп.бр. 1455 КО ... до својих непокретности. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев и утврђено да су тужени – противтужиоци по основу одржаја стекли право службености пролаза пешице, колима и пољопривредним машинама преко непокретности тужиоца – противтуженог, означених као кп.бр. 1428 и

кп.бр. 1419/2 обе КО ..., ради пролаза до својих парцела у мерама и границама одређеним изреком, на начин и у правцу који је ближе одређен и описан у изреци, све на основу скице вештака геометра. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац - противтужени да туженима - противтужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.012.925,00 динара са затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и на основу члана 404. став 1. ЗПП, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

По члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом по противтужби утврђено је да су тужени стекли право службености пролаза одржајем на послужном добру - кп.бр. 1428 и кп.бр. 1419/2 обе КО ... у власништву тужиоца. Ово из разлога што су тужени односно њихови правни претходници несметано вршили право службености на предметним послужним парцелама за време од преко 20 година, и то почев од 1954. године када је спорно право споразумом установљено па до 2015. године, када је тужилац купио означене катастарске парцеле и туженима забранио пролаз. Пресуда је заснована на становишту се право службености стиче одржајем од преко 20 година, у смислу члана 54. Закона о основама својинскоправних односа и када је ово право уговорено усменим споразумом сувласника, приликом физичке деобе непокретности, у ситуацији када је споразум извршен и траје без противљења власника послужних парцела. За деобу непокретности која је раније извршена између сувласника писмена форма није услов њене пуноважности, јер се не ради о промету непокретности, а стицање службености по основу одржаја представља оригинарни начин стицања код кога упис права има деклараторни карактер, па је без утицаја што је упис права својине у регистру непокретности у корист правних претходника тужених извршен тек 2011. године. Истовремено, судови су оценили неоснованим тужбени захтев за утврђење престанка права службености због некоришћења, у смислу члана 58. ст. 1. и 3. Закона о основама својинскоправних односа, из разлога што тужени право службености пролаза користе и након 2015. године, јер преко тужиочевих парцела пролазе потајно у његовом одсуству, а власник повласног и послужног добра није исто лице, што последично чини неоснованим и тужбени захтев за чинидбу уздржавањем од даљег пролаза и вршења овог права.

Имајући у виду садржину тражане правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном и противтужбеном захтеву, по оцени Врховног суда правно питање које је предмет спора није од општег интереса, нити у интересу равноправности грађана. О правном питању стицање права службености одржајем на сувласничкој ствари је одлучено у складу са судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити

новим тумачењем права. Сходно томе, нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца противтуженог, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена.

Тужба ради утврђења поднета је 02.03.2020. године, а противтужба по истом основу 06.07.2021.године. Вредност предмета спора по тужби и противтужби износи 10.000,00 динара.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је реч о имовинскоправном спору који се не односи на потраживање у новцу, у коме је вредност предмета спора испод 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић